

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobců: a) **CITY WEST INVESTORS s.r.o.**
 sídlem Archeologická 2256/1, 155 00 Praha
 b) **Ing. R. M.**

oba zastoupeni advokátem JUDr. Tomášem Vymazalem
sídlem Wellnerova 1322/3C, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Magistrát města Prostějova**
 sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
 zastoupen advokátem JUDr. Petrem Ritterem
 sídlem Riegrova 376/12, 779 00 Olomouc

za účasti: 1. J. D.
 2. P. D.
 3. M. D.
 4. L. G.
 5. E. Š.
 6. E. H.
 7. M. J.
 8. Mgr. D. K.
 9. M. N.
 10. Ing. R. P.
 11. M. P.
 12. Mgr. L. P.
 13. Z. P.
 14. J. P.
 15. K. P.
 16. M. P.
 17. Z. P.

18. K. P.

19. Ing. A. R.

20. A. R.

21. P. S.

22. R. S.

23. J. S.

24. E. Š.

25. V. Š.

26. J. Š.

27. H. U.

28. L. V.

29. M. V.

30. POZEMSTAV Prostějov, a.s., IČ 25527380

Pod Kosířem 329/73, 796 01 Prostějov
všichni zastoupeni advokátem Mgr. et Mgr. Bc. Janem Holasem
sídlem Aloise Krále 2640/10, Prostějov

**o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o dodatečném povolení části stavby
vedeném pod sp. zn. SÚ/226/2015-Bou**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Každému ze žalobců se ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud vyzývá zástupce žalobců, aby sdělil číslo účtu pro vrácení soudního poplatku ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobou podanou dne 7. 3. 2025 u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, se žalobci domáhali vydání rozhodnutí žalovaného v řízení o dodatečném povolení stavby *výstavba bytových domů – bytový dům podsklepený č. 5, 6* v části stavby *SO 201 Bytový dům č. 6* na pozemku parc. č. 659/1 v k. ú. Krasice, vedeném pod sp. zn. SÚ/226/2015-Bou. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, žalobu postoupil z důvodu místní příslušnosti Krajskému soudu v Brně.
- 2. Věc se týká stavby bytového domu „*SO 201 Bytový dům č. 6*“ na pozemku parc. č. 659/1 v kat. území Krasice. Stavebníkem celého bytového domu je POZEMSTAV Prostějov, a. s. [osoba zúčastněná na řízení sub 30)]. Stavebník POZEMSTAV Prostějov, a.s., požádal 1. 4. 2004 o dodatečné povolení 5. a 6. NP bytového domu, které bez povolení postavil. Paralelně

s tím probíhá opakované stavební řízení o povolení změny stavby před dokončením, které se týká stavebních změn 1. až 4. NP. V nyní řešeném řízení o dodatečném povolení vydal žalovaný několik rozhodnutí, kterými stavbu dodatečně povolil (2008, 2009 a 2011). Žádné z nich však nenabýlo právní moci, neboť všechna zrušil odvolací orgán (naposledy rozhodnutím z roku 2014). Od té doby bylo řízení několikrát přerušeno z různých důvodů – např. kvůli řešení vlastnického sporu nebo z důvodu řízení vedeného před správními soudy, které se týkalo výše zmíněných změn prvních čtyř pater.

3. Soud vyhodnotil podanou žalobu na ochranu před nečinností jako opožděnou, a to s ohledem na § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Toto ustanovení říká, že žaloba musí být podána do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
4. Pro posouzení včasnosti žaloby bylo podstatné určit, zda se v dané věci odvíjí lhůtu pro podání žaloby od uplynutí lhůty pro rozhodnutí, nebo od posledního úkonu žalovaného.
5. Stavebník POZEMSTAV Prostějov, a.s., požádal o dodatečné povolení 1. 4. 2004, tedy ještě za účinnosti starého stavebního zákona č. 50/1976 Sb., účinného do 1. 1. 2007 (dále též „starý stavební zákon“). Ačkoliv 1. 1. 2007 vstoupil v účinnost nový zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dnes již zrušený), podle § 190 odst. 1 citovaného zákona se řízení zahájená před nabytím jeho účinnosti dokončí podle dosavadních právních předpisů. Starý stavební zákon sám neupravoval žádnou lhůtu pro vydání rozhodnutí. Nicméně podle jeho § 140 se na řízení podle něj vztahovaly obecné předpisy o správním řízení, nebylo-li stanoveno jinak.
6. Jelikož bylo řízení o dodatečném povolení zahájeno podáním žádosti v dubnu 2004, stalo se tak ještě za účinnosti starého správního řádu, tj. zákona č. 71/1967, účinného do 1. 1. 2006 (dále též „starý správní řád“). Podle § 179 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů.* Podle § 49 starého správního řádu měl správní orgán v jednoduchých věcech rozhodnout bezodkladně (odst. 1), v ostatních věcech, nestanoví-li zvláštní předpis jinak, byl správní orgán povinen rozhodnout do 30 dnů od zahájení řízení, ve složitých případech do 60 dnů (odst. 2). V řízení vedeném žalovaným proto existovala lhůta pro vydání rozhodnutí, kterou stanovil § 49 starého správního řádu.
7. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od zahájení řízení. V nynější kauze je však důležité, že žalovaný několikrát rozhodl a dodatečné povolení udělil. Naposledy vydal dodatečné povolení 31. 5. 2011, to však odvolací orgán Krajský úřad Olomouckého kraje zrušil svým rozhodnutím ze dne 8. 12. 2014, č. j. KUOK 96557/2014, jež nabylo právní moci dne 29. 12. 2014. Šlo o poslední „meritorní“ rozhodování v tomto řízení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009-82, *„pokud je rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc je mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí a pokud zároveň nelze vzhledem k rozsahu či charakteru vad, pro něž bylo předcházející rozhodnutí zrušeno, ve věci znovu rozhodnout bezodkladně, běží lhůta pro nové rozhodnutí správního orgánu podle § 49 odst. 2 správního řádu z roku 1967 (a obdobně podle § 71 odst. 3 správního řádu z roku 2004) znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí“.* Lhůta pro vydání rozhodnutí proto začala žalovanému běžet znovu. Otázka zní: od kdy?

8. Krajský soud se zabýval tím, zda tato lhůta začala žalovanému běžet už 29. 12. 2014, tedy pravomocným zrušením jeho rozhodnutí. Ze správního spisu ovšem vyplývá, že 20. 1. 2015 obdržel žalovaný stavební úřad sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, že rozhodnutí o zrušení jeho prvostupňového rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 12. 2014, a že zároveň správní spis k řešené stavbě byl postoupen Okresnímu soudu ve Vyškově, který v té době řešil civilní spor týkající se bytových jednotek v domě. Na to navazovalo oznámení o přerušení řízení ze dne 21. 5. 2015, kterým žalovaný přerušil řízení o dodatečném povolení, a to do doby pravomocně ukončeného soudního řízení vedeného u Okresního soudu ve Vyškově.
9. Ačkoliv po formální stránce měla žalovanému dne 29. 12. 2014 začít běžet nová lhůta pro rozhodnutí, prakticky se tak stát nemohlo – žalovaný neměl správní spis, který Krajský úřad Olomouckého kraje postoupil rovnou Okresnímu soudu ve Vyškově. Za této situace podle krajského soudu nebylo na místě po žalovaném chtít, aby ve věci rozhodl. I z odborné literatury vyplývá, že *„do lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení se nezapočítává lhůta, po níž správní spis není k dispozici žalovanému správnímu orgánu, jenž z tohoto důvodu nemůže o věci rozhodnout (rozsudek MS v Praze ze dne 14. 12. 2006, sp. zn. 11 Ca 231/2006)“* (srov. JIRÁSEK, Jan. § 80 [Lhůta pro podání žaloby a její náležitosti]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016). Zároveň již v této době existovala překážka (předběžná otázka), která vydání rozhodnutí bránila, byť žalovaný o přerušení řízení z tohoto důvodu formálně rozhodl až 21. 5. 2015. Vyplývá to i z rušícího rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 8. 12. 2014, kde se v posledním odstavci uvádí, že *„Stavební úřad MM musí znovu pokračovat v řízení o odstranění stavby dle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, ale až po vyjasnění nebytové jednotky č. 345/9 u soudu“*. Žalovanému proto v období od 29. 12. 2014 do přerušení řízení dne 21. 5. 2015 bránily ve vydání rozhodnutí hned dvě objektivní překážky.
10. Řízení o dodatečném povolení tedy bylo řádně přerušeno, přičemž Krajský soud v Brně potvrdil rozsudek Okresního soudu ve Vyškově svým rozsudkem ze dne 8. 1. 2021, č. j. 16 Co 95/2019-621, ve znění opravného usnesení ze dne 16. 2. 2021, č. j. 16 Co 95/2019-693, které nabylo dle správního spisu právní moci dne 28. 6. 2021. Tím byla civilní věc pravomocně skončena, předběžná otázka pravomocně zodpovězena a mohlo by se zdát, že důvod přerušení tím odpadl. Žalovaný však přesto ani nadále neměl k dispozici správní spis, jak sdělil žalobci a) sdělením ze dne 19. 7. 2021. Žalovaný tam uvedl, že v řízení bude pokračovat po vrácení spisové dokumentace. To zřejmě souviselo s tím, že ve výše citované soukromoprávní věci rozhodoval ještě Nejvyšší soud jako soud dovolací, který rozhodnutím ze dne 13. 1. 2022, č. j. 26 Cdo 2328/2021-721, kauzu definitivně uzavřel. Ve správním spise je dále sdělení Okresního soudu ve Vyškově ze dne 15. 6. 2022, které došlo žalovanému dne 23. 6. 2022, že žalovanému vrací správní spis. To, že absence správního spisu přímo ovlivňuje lhůtu pro vydání rozhodnutí, soud již vysvětlil v předchozím odstavci. Vracením spisu dne 23. 6. 2022 však již začala žalovanému bezpochyby běžet lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 49 starého správního řádu.
11. Součástí správního spisu nejsou žádné další skutečnosti, které by měly tuto lhůtu jakkoliv narušit – řízení nebylo přerušeno a ze spisu neplyne jiná překážka, která by žalovanému bránila v rozhodnutí (např. absence správního spisu). Pokud lhůta začala žalovanému běžet 23. 6. 2022, měl rozhodnutí vydat do 23. 7. 2022, resp. do 23. 8. 2022, pokud by věc

považoval za složitou. Jelikož v této zákonné lhůtě žalovaný žádné rozhodnutí nevydal, měli se žalobci nejpozději do roka obrátit na nadřízený orgán a následně podat žalobu na ochranu proti nečinnosti. Jednoletá lhůta pro podání žaloby dle § 80 s. ř. s. totiž žalobcům běžela od 24. 8. 2022 (následující den po uplynutí delší 60denní lhůty) a marně uplynula dne 24. 8. 2023.

12. Krajský soud si je vědom toho, že následně bylo řízení o dodatečném povolení dvakrát formálně přerušeno. Konkrétně dne 5. 6. 2023 přerušil žalovaný řízení kvůli tomu, že chtěl vyčkat rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 29 A 162/2021, týkající se stavebního řízení o změnách 1. až 4. NP, a poté dne 17. 7. 2024 žalovaný znovu řízení přerušil kvůli výsledku souvisejícího opakovaného stavebního řízení v téže věci (stavební úpravy 1. až 4. NP). Tyto úkony však už žádným způsobem nemohly ovlivnit běh lhůty pro podání nečinnosti žaloby. Jak uvádí odborná literatura, „jednou marně uplynutá lhůta k vydání správního rozhodnutí zabíjí běh žalobní lhůty, a to bez ohledu na jakékoliv následné úkony ve správním řízení. Takto např. přerušování řízení nebo prodloužení lhůty správního orgánu k vydání rozhodnutí po jejím uplynutí již nemá na běh lhůty k podání nečinnostní žaloby vliv“, a to proto, že „Nejvyšší správní soud v takových situacích upřednostňuje právní jistotu žalobce ohledně běhu žalobní lhůty a ohledně podmínek přístupu k soudu“ (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. komentář k § 80 [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-8-6]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.).
13. Pro názornost krajský soud ocituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, který výslovně uvádí: „Pokud však k přerušování správního řízení došlo až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula, nemá toto následné přerušování za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu, a tudíž ani nijak neovlivňuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby.“ Přerušil-li tudíž žalovaný řízení až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, toto přerušování nijak nepozastavilo ani neprodloužilo roční lhůtu pro podání nečinnostní žaloby. Žalobci se na soud měli obrátit už v této fázi řízení. Jelikož tak neučinili, lhůta pro podání žaloby podle § 80 s. ř. s. jim uplynula a další procesní úkony žalovaného ji neobnovily.
14. Lze uzavřít, že žalobci měli podat žalobu (po vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.) nejpozději dne 24. 8. 2023. Žaloba podaná 7. 3. 2025 byla podána opožděně, proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
16. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku má oporu v § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle něj soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, a to ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 tohoto zákona.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec

nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. 8. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu